

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt VII. Quomodo Appetitus cruciant Animam; quod etiam
similitudinibus ac autoritatibus comprobatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Iob 20.22
Appetitus
saucians
Animam.

Isa. 57.20

Iera. 2.24.

Ibid. n. 25.

omni dolor irruet super eum. Præterea defatigatur & affligitur Anima ab Appetitibus suis, quia sauciatur, agitur, ac ab illis sicut aqua à ventis validis perturbatur: quæ etiam isto agitatam commotamque modo, nullo loco, nullaque in re consistere patiuntur. De huiusmodi Animabus locutus est Isai. *Cor impij quasi mare feruens, quod quiescere non potest*: Impius autem ille est, qui Appetitus suos non superat. Tandem fatigatur & affligitur Anima, quæ Appetitibus suis satisfacere cupit: est quippe instar illius, qui eum laborat fame, ore hianti vêtos haurit: tantumque abest ut saturetur ijs, ut etiam magis ac magis exarescat, cum ille nequaquam sit cibus ei aptus. Ac propterea de huiusmodi Anima pronunciat Ieremias. *In desiderio anima sua attraxit ventum amoris sui*. Et paucis interiectis, significando ariditatem, quam talis Anima patitur, hunc in modum illam adhortatur: *Prohibe pedem tuum* (id est, cogitatus tuos) *à nuditate, & guttur tuum à siti*, nempe voluntatem tuam ab Appetitus satuitate cohibe, quæ ardentior excitat sitim, & sicut lassatur, & fatigatur ambitiosus in die expectationis suæ, quando spe sua frustratus est; ita lassatur, & fatigatur Anima cum omnibus appetitibus satisfacit, quandoquidem maiorem ei vacuitatem, & esuriam pariunt. Nam sicut vulgò dicitur. Appetitus est instar ignis, cui si lignorum pastus addatur, augetur; quibus consumptis, omnino eum deficere necesse est. Imò deterioris naturæ, hac in parte est Appetitus igne: ignis siquidem lignis absumptis minuitur, at Appetitus, illud augmentum, quod sibi satisfaciendo acquisiuit, haud quaquam diminuit, deficiente etiam eius obiecto seu materia; sed vice decrementi (sicut igni euenit materiâ eius subtractâ) laborando ipse in semetipso ardetur & consumitur, aucta est enim eius

esuries, & imminutus cibus. Et hac de re locutus est Isaias. *Declinabit ad dexteram, & esuriet, & comedet ad sinistram, & non saturabitur*. Illi enim qui Appetitus suos minimè abnegant, quando ad iter DEI carpendum, quod per dexteram significatur, deflexerint; merito famem patientur: nequaquam enim dulcis spiritus satietatem promerentur. Merito quoque cum ad sinistram, ad cibos capiendos declinarint (quod nihil est aliud quàm Appetitum alicuius creatæ rei pastu delinire) non expleant famem, quia eo, quod illis solum saturitatem adferre potest, prætermisso, ijs, quæ potius irritant famem, pascuntur. Liquidò itaque patet, Appetitus de lassare, ac defatigare Animam illis obnoxiam.

Isa. 9. 10.

C A P V T VII.

Quomodo Appetitus cruciant Animam; quod etiam similitudinibus ac auctoritatibus comprobatur.

Secundus detrimenti Positiui modus, quem Appetitus Animæ inferunt, est: quod eam cruciant ac affligunt: idque ad instar illius, qui alicui alligatus loco, funi extensione torquetur. nec quiescit, antequam se tormentum huiusmodi euasibile sentiat. De quibus loquitur Dauid. *Et in esuriantibus meis* (qui sunt Appetitus) *circumplexi sunt me*. Et quemadmodum cruciatur ac affligitur, qui nudus spinis ac aculeis incubat, sic torquetur Anima, Appetitibus suis innixa, nam velut spinæ eam feriunt, cruciunt, detinent, ac dolorem illi insigunt. De quibus itidem dixit Dauid. *Circumderunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis*. In Appetitibus enim, qui sunt spinæ, angustiarum & cruciatuum ignis excrefcit. Et sicut arator stimulo affigit, virgetque

Pf. 118. 62.

Pf. 117. 11.

virgetque arantem bovem, / cupiditate
mellis, quam expectat inductus: ad eun-
dem proliis modum, concupiscentia,
medio Appetitu, affligit Animam, ut id
quod optat adipiscatur. Quæ res mani-
feste patet in cupiditate & Appetitu illo
ingenti, quo ardebat Dalila, explorandi,
quamam in re sita esset tanta Samsonis for-
tudo, ut scriptura dicat, ad eum illum, ab
ea assiduum defatigatum que fuisse, ut pe-
nitus defecerit. *Defecit Anima eius, & ad
mortem usque lassata est.*

Quò vehementior intensiorque fue-
rit Appetitus, eò acrius animam torquet.
Ita ut tantum cruciatus sustineat Anima,
quantum Appetitui indulget: eoque plura
patiatur tormenta, quò pluribus subdita
sunt Appetitibus. Impleturque in huius-
modi Anima, in presenti etiam vita, illud
Apocalypsis. *Quantum glorificavit se, & in
delicijs fuit, tantum date illi tormentum, & lu-
ctum.* Et sicut affligitur ille, qui in suo-
rum inimicorum potestatem devenit; sic
cruciatur Anima, quæ suas sibi Appeti-
tiones prævalere sinit, cuius rei expressam
videre est figuram, in robusto illo Sam-
sone: qui cum antea ad eum esset potens, li-
berque Israelitici populi iudex, postquam
in sibi adversantium manus incidit, suo
ab illis priuatus est robore, oculisque or-
batus, ac molendino ad cominuendum
frumentum alligatus, quo loco ad libi-
tum, ab illis tortus fuit & affligitur. Idip-
sum evenit Animæ, quam isti Appetituum
inimici occupant, ac superant: in primis
enim debilitant illam, & excæcant, ut iam
dicturi sumus: & confestim sic affectam,
cruciant & affligunt; concupiscentiæ mo-
lendino illam adstringentes: lequei por-
tò, quibus illam innectunt, ipsi sunt
Appetitus. Quamobrem miseris Devs
eiusmodi hominum, qui tanto cum labo-
re & sumptu, famem ac sitim Appetitus

sui in Creaturis expleat, hunc in modum
eos per Isaiam compellat: *Omnes sitientes,
(appetitusq; indulgentes) Venite ad aquas; &
qui non habetis argentum (voluntatis pro-
pria) properate. emitte, & comedite: venite, e-
miste vinum & lac. (hoc est pacem & sua-
uitatem spiritus) absque argento volun-
tatis propria, absque vlla commutatio-
ne, id est, absque vilo huiusmodi laboris
sumptu, qualem ob Appetitus vestros ex-
plendos, impenditis. Quare appenditis
voluntatis vestrae propriae argentum, non
in panibus (hoc est non in diuino spiritu
conquirendo) & laborem Appetituum
vestrorum, in eo, quò illos satiare nequit.
*Audite audientes me & comedite bonum quod
optatis, & delectabitur in crassitudine Anima
vestra.* Ad pinguedinem verò seu crassitu-
dinem hanc peruenire, nil aliud est, quam
vniuersarum creaturarum gustus seu de-
lectamenta deferere. Creatura si quidem
cruciat, spiritus verò diuinus, refocillat.
Quare inuitat nos Dominus per S. Mat-
thæum dicens. *Venite ad me omnes crucia-
ti, afflicti, & onere sollicitudinum appe-
tituumque vestrorum depressi, egredi-
mini ab illis, veniendo ad me, & ego refi-
ciam vos, & inuenietis requiem anima-
bus vestris. quâ vos Appetitus Vestri pri-
uant, cum sint pondus immensum, ut ex-
pressit David dicens: Sicut onus graue gra-
uata sunt super me.**

CAPVT VIII.

*Qua ratione Appetitus obtenebrant Animam,
idq; similitudinibus, sacrarumq; literarum
authoritatibus confir-
matur.*

Tertium, quod Animæ inferunt effre-
nes Appetitus, no cumentum est; cæ-
citas

B.
Iuannis
à Cruce

Opera
Mystica

NVI

129

Mat. 11. 28

Psal. 37. 5